

O bytí jako základu

* novověký kalkuluující rozvrh světa a života

* Heidegger: „*V Gestell, v době té univerzální objednávky vrcholí odcizování tím, že každý je v podstatě jen svou funkcí a výkonem.*“

* „posvátné vzniklo z básnického přebývání na Zemi, povstalo ze slavnosti“

* „Posvátné se rozprostírá ve chvíli, v níž je možné setkání s žehnající silou. Tato chvíle nepatří do žádného předem platného systému, jenž logicky rozvrhuje tento svět.“

* řecké rozlišení kairos a chronos

* čas, jakožto autentický čas, vzniká vždy poprvé a vždy znovu

* je nutné dovolit naší vzdělanosti „nezabít filosofii!“

* falešné je ve složitém a sofistickovaném – řec. sofisma = úsudek, který se jeví jako správný

* Aristoteles: „*Složenina totiž se musí lišiti od toho, z čeho vzniká.*“

* syntéza (συνθεσις) může přinášet možnost klamu

* Aristotelés – soudová syntéza jako místo pravdy a nepravdy

* fenomenologický úkol návratu k věcem samým („Zu den Sachen selbst!“)